

בס"ד

ערש"ק כי תבא תשפ"ו

טאטע, איך בין
"נאנט צו דיר"

כי תבא תשע"ט
כי תבא תש"פ

שיעורים הנאמרים מפי מוה"ר
ר' אברהם צבי קלוגער שליט"א
ביהמ"ד "נזר ישראל" בית שמש

יו"ל ע"י מכון "פאר ישראל"

פרנס השנה

ברכת ידידות והוקרה
לידידנו היקר

הרה"ח
ר' רפאל אהרן קנאפפלער
שליט"א
ירושלים

על אשר נדבו לבו בתשואות חן
להוצאות הגליון

לע"נ אביו הרה"ח ר' צבי
בהרה"ח ר' אברהם יהודה ז"ל

תעמוד זכות הרבים לו ולכל
משפחתו ויתברכו בכל מיילי
דמיטב

לידידנו היקר

הרה"ח

ר' רפאל אהרן קנאפפלער

שליט"א

ירושלים

על אשר נדבו לבו בתשואות חן

להוצאות הגליון

לע"נ אביו הרה"ח ר' צבי

בהרה"ח ר' אברהם יהודה ז"ל

תעמוד זכות הרבים לו ולכל

משפחתו ויתברכו בכל מילי
דמיטב

דמיטב

לקבלת המאמרים בדוא"ל: nezerisroel@gmail.com

אשיחה בחוקיך

רעוא דרעוין – ראשי פרקים שיחה א' כי תצא תשפ"ו

אין רחמים כרחמנותיך – רחמי השי"ת לעומת רחמי בו"ד

רחמי השי"ת למעלה מהשגותינו

הנה ימי חודש אלול הינם כמו 'עת רצון', שמאיר הנהגת הרחמנות "אע"פ שאינו הגון ואינו כדאי", יכולים לקבל מתנת חינוך, ומתחננים על זה

על היהודי להכיר ברחמי השי"ת שלא כמו רחמי בשר ודם. במצות שילוח הקן מצינו שיש איסור לומר "על קן ציפור יגיעו רחמיך", והרעיון בכלליות הוא – שאין לצמצם רחמי השי"ת ע"פ הבנת בשר ודם, וכאילו יש בנו כח להבין רחמי השי"ת. ולדוגמא, מה שאומרים המושלי משלים שדרכי השי"ת הם כמו רופא החותך בבשר החי כדי לרפא אע"פ שכואב – משלים כאלו שייכים להבנת בשר ודם, ולא מבטא רחמי השי"ת. ובפרט כשהמדובר מ'רחמים גדולים' כמבואר בליקו"מ (קמא קה). ומי יכול לשער בדעתו מושג "אע"פ שאינו הגון ואינו כדאי, כי כן דרכך לעשות חסד חינוך".

קראנו בהפטורה 'ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך', אם הגלות הארוכה הזאת נחשב כ'רגע קטן' איך נוכל לשער הלעומת זה של 'רחמים גדולים', אבל זאת נוכל לידע וזה ברור שהחשבונות שלנו אינם חשבונות אמת.

התשובה על ההבנות המגשמות את הרחמנות

ידוע שהחוטא נתגשם וקשה לו להתחבר אל מושגים פנימיים ורוחניים. ככה גם יש חטאים הגורמים לאדם ש'לבו סחרחר', בהסברים שונים במדותיו של הקב"ה, הסברים יפים, הבנות, חריפות, והשגות, אבל איה והיכן הוא הבהירות ברחמיו יתברך שרוצה בבני ישראל וכל הגלות הוא ברגע קטן וברחמים גדולים אקבצך.

הקושי הנגרם ע"י התגשמות רחמי השי"ת

כל אחד בינו לקונו מתקשה בזה, שלא מבין בשכל הגשמי איך יוכל להיות אחר כל מה שמצינו בספרים הקדושים בגודל רחמיו יתברך על ישראל עם קרובו, איך יכול להיות שאין ישועתן של ישראל. על יהודי לבקש מצד אחד 'לאוקמי שכינתא מעפרא', אבל מצד שני צריכים לשוב שמבין הכל ע"פ שכלו. יש תשובה של תיקון המעשים אבל יש תשובה לחשוב אחרת. כמה שנסביר משלים של רחמנות האב על הבן ואם על בניה, כמה שזה מועיל אבל מצד שני זה גורם לאטימות הלב ובלבול המח – להסתבך ולהקשות קושיות על הנהגת השי"ת, שלא מובן בגדרי רחמנות האנושיות.

אשיחה בחוקיך

רעוא דרעוין – ראשי פרקים שיחה א' כי תצא תשפ"ו

צריכים להשתמש בכח המשל רק לטובה

וראה זה פלא, כשהמדובר מלפעול ישועות וכדומה, האדם חי בהרגשות של "אויסגעפועל'ט"... שיתפלל ויצעוק ויזעק וישווע עד שיפעול בדוחק ממש להוציא הסכמה לישועה. למה כאן לא מדמה האדם למציאות האנושיות – שאין פנים לדבר כזה, ומה טעם יש בה, הלא כל אחד יודע איך זה נראה בעולם הגשמי הנהגה כזאת. ניקח לזה כח המשל שאין להנהגה כזאת פנים, ונבין שבחודש אלול לא פעל משה בדחיקה, אלא שפעל שיאמינו במחילה וסליחה 'ברצון', ולא 'מתרצה' בדיעבד.

הישועה הגדולה בהתרוממות המוח

איה"נ שבני ישראל צריכים ישועות, אבל צריכים ביותר להתחנן בחודש ימי רחמים ורצון, "פתח לבי ומוחי". "והאר עיננו בתורתך" – תן לנו עינים מאירות על התורה של חודש אלול, "ודבק לבינו במצוותיך", תן לנו הדביקות שיש במצוות של חודש תשרי, התרוממות המוחין – לחשוב ולהאמין, לחיות ולהרגיש התענוג ושעשועים שיש להשי"ת מיהודי.

מתחננים כעני בפתח – ובאמת גם עני לא שבור בתוך לבו כמו יהודי בלב נשבר, רבוש"ע עוברת עוד שנה ועוד שנה, ובמחשבתנו עוד הסבר ועוד הסבר, ועדיין ממנו והלאה להתרומם ולהתנער, שהלא מדברים מ'אין ערוך', עולם אחר לגמרי ממה שאנו חושבים. בני ישראל מתחננים להשי"ת, רוצים לעכטיגע חודש אלול, ואם נלמד בספרים המשל, לא נישאר תקוע במשל, אלא נוכל לעלות אל הנמשל, להבין היטב ממה המדובר.

